

Nieuws en tips

De wereld van: **Lucas**

En nog veel **meer...**

Sinds 2015 zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de jeugdzorg. Een ontwikkeling die gepaard ging met een bezuiniging en veel veranderingen en onzekerheden. Voor de gemeenten zelf die zich een nieuwe tak van sport eigen moesten maken, maar ook voor zorgaanbieders als Juvent. Als pleegouder heeft u hier ongetwijfeld het nodige van meegekregen, al was het maar omdat u een andere pleegzorgbegeleider kreeg. Ook dit jaar is nog een jaar waarin de veranderingen in jeugdzorgland niet aan Juvent voorbij gaan. Hoewel gemeenten en zorgaanbieders steeds beter op elkaar ingespeeld raken en afspraken steeds helderder zijn, vragen de veranderingen en het gekrompen jeugdzorgbudget om aanpassingen in het beleid van Juvent. We proberen de zorg aan ouders en kinderen en de ondersteuning van pleegouders hier zo min mogelijk hinder van te laten ondervinden. Maar ook nu zult u mogelijk wat van de onzekerheid bij onze medewerkers merken. Ondanks het feit dat nog niet alles op rolletjes loopt, blijft pleegzorg van essentiële waarde bij de opvang van kinderen die voor kortere of langer tijd niet thuis bij hun ouders kunnen wonen. Dat wordt gelukkig ook door de Zeeuwse gemeenten van harte onderschreven.

Ruud Stevens
Raad van Bestuur Juvent

P 4.5 Vanuit Juvent

- Villa Zonnevylle
- Prijs voor pleegzorgcampagne
- Kinderombudsman beschermt kinderrechten

P 10.11 Het dilemma van...

"Ik wil zoveel mogelijk betrokken zijn."

P 6.7 Sfeer proeven bij...

Jurgen: "Pleegzorg zit volgens mij in je."

P 8.9 De wereld van...

Kijk deze keer mee in de wereld van Lucas.

Juvent

info@juvent.nl
Crisisnummer (buiten kantoor tijden):
06-22 93 88 89
www.juvent.nl

Regiokantoor Zeeuws-Vlaanderen
Jacob Catsstraat 7, Terneuzen (tel: 0115-643030)

Regiokantoor Walcheren
Prins Bernhardstraat 4, Middelburg (tel: 0118-632900)

Regiokantoor Oosterschelderegio
Beukenstraat 62, Goes (tel: 0113-237066)

Concept en uitvoering: www.studioRAVEN.nl

Fotografie: De geportretteerde personen in deze uitgave hebben geen relatie met het onderwerp, tenzij expliciet vermeld.

Tips: Heeft u tips of vragen naar aanleiding van PM? Heeft u onderwerpen die u graag aan bod ziet komen? Laat het ons weten: mail naar pm@juvent.nl

Kennisnetwerk pleegzorg

Meer weten over pleegzorg en ervaringen uitwisselen met andere pleegouders of professionals, onderzoekers en beleidsmakers in pleegzorg? Dat kan via het digitaal informatiepunt: Kennisnetwerk Pleegzorg. Het is een interactief platform waar pleegouders en professionals vragen kunnen stellen, onderlinge praktijkervaringen kunnen uitwisselen en elkaar kunnen inspireren.

Het doel van Kennisnetwerk Pleegzorg is dat kennis over wat werkt wordt benut in de praktijk om daarmee ervoor te zorgen dat kinderen met problemen zich zo goed mogelijk ontwikkelen op een stabiele plek. Het netwerk is in opdracht van Stichting Kinderpostzegels Nederland ontwikkeld door het Nederlands Jeugdinstituut.

Kijk ook op:
www.kennisnetwerkpleegzorg.nl/informatiepunt-voor-pleegouders-en-professionals.

Versterkt u de PM-redactie?

U ontvangt PM deze keer wat later dan u van ons gewend ben en met minder lange leesverhalen. De belangrijkste oorzaak is het vertrek van redactieleden dat we niet tijdig hebben kunnen opvangen. We hebben afscheid genomen van onze eindredacteur Jeroen Rempt die dichterbij huis een nieuwe baan heeft gevonden. Voor regiomanager Andrea Klap is het redactiewerk niet meer te combineren met haar andere taken.

We zijn druk bezig de redactie weer op sterkte te brengen. Wellicht is het ook iets voor u? We zoeken enthousiaste pleegouders en Juvent-medewerkers met schrijftalent en een neus voor pleegzorgnieuws die regelmatig een bijdrage kunnen leveren.

Geïnteresseerd? Stuur een mail naar pm@juvent.nl en wij nemen contact met u op!

Colofon

PM verschijnt vier keer per jaar en wordt gratis toegezonden aan (aspirant) pleeggezinnen, begeleiders en andere betrokkenen bij pleegzorg van Juvent, Jeugd & Opvoedhulp Zeeland.

Redactie: Gardien Maljaars, Irene den Ouden, Brigitte Cleutjens (a.i.)

E-mail: pm@juvent.nl

Vanuit Juvent

Tip 1

Over lijstjes, pannenkoeken en een geheim plan

Leen van den Berg

Raf en zijn zusje verhuizen van pleeggezin naar pleeggezin. Raf wil terug naar hun moeder en maakt het zijn pleegouders erg lastig. Dan wordt hij zonder zijn zusje verplaatst naar een nieuw pleeggezin. (Vanaf 10 jaar)

ISBN: 9789058384829

Tip 2

Knutseljaren

Annemie Willemse

Ervaringen van binnenuit: Annemie Willemse is pleegouder van Tim. Haar idealisme krijgt een knauw als de jeugdrechter Tim elders plaatst.

ISBN: 9789020953893

Volgt u ons al
@juventjeugdhulp
of facebook?

Juvent en social media

Niet alleen op papier, ook op social media is Juvent actief. Via twitter en facebook brengt Juvent met regelmaat nieuwtjes en ontwikkelingen van de organisatie of de jeugdzorg onder de aandacht. De prachtige huisstijlfoto's zijn gemaakt door Fotografien (Ineke Houmes). Het kan zijn dat u daar soms iemand op herkent. Het zijn namelijk foto's van mensen uit onze directe omgeving. Allen hebben ze toestemming gegeven voor het gebruik van deze foto's door Juvent.

Kinderombudsman beschermt kinderrechten

Margrite Kalverboer is 22 april beëdigd als Kinderombudsman (of Kinderombudsvrouw). De Kinderombudsman is een onafhankelijk instituut en ziet er op toe dat in Nederland de rechten van het kind worden nageleefd. De Kinderombudsman adviseert kinderen en jongeren over manieren waarop ze voor hun rechten kunnen opkomen: alleen, of met een groep kinderen of jongeren. Daarnaast controleert de Kinderombudsman of de kinderrechten in Nederland worden nageleefd door de overheid, maar ook in het onderwijs, de kinderopvang, de jeugdzorg en de gezondheidszorg. De Kinderombudsman adviseert gevraagd en ongevraagd het parlement en organisaties en maakt mensen bewust van de kinderrechten. Op die manier verbetert hij de positie van kinderen en jongeren in Nederland.

www.dekinderombudsman.nl

Villa Zonnevylle

Villa Zonnevylle is tot stand gekomen uit een legaat van mevrouw Zonnevylle. Van 1963 tot 2003 heeft het pand dienst gedaan als vakantieverblijf met slaappleaatsen voor pleegouders of groepsleiding. De woning was niet groter dus de kinderen kampeerden ernaast in tenten. In 2004 was er door Stichting Kinderzorg voldoende gespaard om het huidige vakantiehuis Zonnevylle te laten bouwen met twaalf slaappleaatsen. Naast een grote woonkamer met tal van voorzieningen en keuken bevat het pand drie douches en twee toiletten (waarvan één invalidentoilet), een washok met wasmachine en droger, een overdekt terras en rondom een ruime tuin. De speeltoestellen in de tuin worden binnenkort uitgebreid met de komst van een groot klim- en speelrek voor 6 t/m 12 jarigen en een speel- en klimhuisje voor de kleinere kinderen.

Buiten de schoolvakanties kan villa Zonnevylle gehuurd worden door:

- Andere instellingen dan Juvent
- Pleegouders
- Personeelsleden Juvent

Huurtermijnen en tarieven	Dag of dagdeel	Weekend van vr 15 - ma 11 uur	Week van vr 15 - vr 11 uur
Groepen en pleegouders van Juvent	20	45	125
Personeelsleden Juvent	100	250	500
Andere instellingen	100	250	500

Alle bedragen zijn incl. BTW. Naast alle huurprijzen wordt een vaste borgsom van €125 in rekening gebracht. De borgsom wordt niet (volledig) terugbetaald als schade wordt aangebracht of het verblijf niet schoon wordt achtergelaten.

Bron: Stichting Kinderzorg

Zie ook het artikel op p6.7

Tekening van Bastiaan

Reserveren?

Neem contact op met de Financiële Administratie van Juvent via het mailadres: zonnevylle@juvent.nl

Prijs voor pleegzorgcampagne

De campagne 'Supergewone Mensen Gezocht' heeft een bronzen Esrix gewonnen in de rubriek not-for-profit! Johnny Wonder uit Amsterdam kreeg de prijs op 18 mei uitgereikt in Amsterdam. De Esrix is een vakprijs voor de beste marketingcommunicatie campagnes en staat voor het verbinden van creativiteit aan commercieel succes. De campagne werd financieel mogelijk gemaakt door hoofdsponsor Stichting Kinderpostzegels en een subsidie van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Ook voetbalvereniging Bevelanders uit Kamperland steunt de pleegzorgcampagne van Juvent!

Tip 3

Dan gaan we samen

Ben Slingenberg

Lotte krijgt een broer. Geen gewone broer, een pleegbroer. Hij heet Kasper, en heeft al veel meegemaakt. (Vanaf 10 jaar)

ISBN: 9789026611438

Laurina Roodhart

- 📅 06-02-1964 🧑 Getrouwd met Jurgen
- 🏠 Oudelande
- 📚 Pedagogisch medewerker peutergroep en speciaal onderwijs.
- 😊 Bezig bijtje, zorgzaam, consequent (Jurgen: "Ja is ja en nee is nee!")
- ♥ Paardrijden, sporten, tennissen, knutselwerkjes voorbereiden

Jurgen Roodhart

- 📅 06-12-1963 🧑 Getrouwd met Laurina
- 🏠 Oudelande
- 🚚 Vrachtwagenchauffeur
- 😊 Humoristisch, behulpzaam, graag onder de mensen ("maar 's morgens graag eerst even op zichzelf")
- ♥ Mennen, voorzitter Oranjevereniging, klussen (Bastiaan: "Sporten ofzo vindt Jurgen niks hoor!")

"Pleegzorg zit volgens mij in je"

Juist op het moment wanneer je denkt dat je verkeerd rijdt omdat de verharde weg over gaat in een onverhard hobbelig zandpaadje met wat losse keien, vind je aan je linkerkant een ruim vakantiehuis omgeven door een grasveld. Het naambord op de voorgevel doet eer aan Zoutelande als badplaats met de meeste zonuren: Villa Zonneville. Dé plek die menig pleeggezin weet te vinden als ontsnappingsoord uit de orde van alledag. Enkele meters verwijderd van het duin die bovenop een ruime blik biedt over de Noordzee en zorgt voor een frisse zilte lucht in je neus. Dit weekend genieten Jurgen en Laurina Roodhart samen met Bastiaan van villa Zonneville.

Jurgen zit aan de keukentafel met een krant en een kop koffie. Hij was vanmorgen als eerste uit de veren om heerlijke verse broodjes te halen bij de bakker. Laurina en Bastiaan spelen een potje 'Mens-erger-je-niet'. Bastiaan vertelt enthousiast dat ze thuis in Oudelande drie honden hebben, een kat, konijnen, een paard en een volière met een heleboel vogels. Samen met Jurgen heeft hij een hut gebouwd met een slingerapentouw als schommel. Hoe oud hij is? "Bijna zeven jaar alweer hoor! Toen ik bij Jurgen en Laurina kwam, was ik vijf jaar en had ik schoenmaat 29. En nu heb ik al maat 32!" Bastiaan vertelt zonder twijfel dat hij erg van kroelen houdt. Ook houdt hij van bouwen met de lego, springen op de trampo, vliegeren en duplo. Het spelletje 'Mens-erger-je-niet' is inmiddels aan de kant geschoven. Hij ruilt het in voor een tekenset en een serie viltstiften. Met gespiste oren luistert hij mee en af en toe vult hij wat aan.

Laurina omschrijft bescheiden: "Als familie genieten we eigenlijk al van het gewone. Op 't fietsje naar Hoedekenskerke om een ijsje te gaan eten op de zeedijk is al zo genieten! Voor een leuk uitje hoeft je niet ver van huis." Jurgen beaamt dit en vult aan: "Wat je rond je heen ziet, zijn nieuwe badkamers of keukens waar mensen van genieten. Die van ons is 20 jaar oud, maar als het goed is dan is het gewoon goed." Jurgen en Laurina zullen dit jaar via Europa Kinderhulp voor de vijftiende keer op rij twee kinderen in hun gezin verwelkomen tijdens de zomervakantie. Ze genieten ervan om het 'gewone geluk' met anderen te delen. Via via zijn ze 11 jaar terug in pleegzorg gerold. Een netwerkplaatsing van een 11-jarig meisje. Jurgen: "Na vier weken hebben we samen met onze twee kinderen Annika (24 jaar) en Pepijn (23 jaar) besproken wat te doen. Eigenlijk hadden we geen ruimte, maar wat er niet is, kun je creëren. Iedereen was het ermee eens dat het meisje mocht blijven. Toen hebben we een appartementje in de schuur gebouwd." Laurina: "Als tweede plaatsing kwam er een 15-jarige jongen." Jurgen glunderend: "Ja, wat was dat een machtig mooi mannetje!" Laurina: "De derde plaatsing was een meisje dat niet thuis kon wonen vanwege een vechtscheiding. Zij is na anderhalf jaar weer terug thuis gaan wonen bij haar vader en moeder (red. co-ouderschap). Het was fijn om haar verblijf bij ons op zo'n manier af te sluiten. En nu is Bastiaan als vierde plaatsing bij ons." Jurgen moet even nadenken hoe hij zijn drive voor pleegzorg moet omschrijven: "Pleegzorg zit volgens mij in je. Het is niet leuk want het hoort niet. Je wilt een gebroken kind, wat je niet altijd weet van te voren of in kan schatten, toch niet aan zijn of haar lot overlaten? Als je eenmaal met pleegzorg begint, ontdek je dat het ergens in je kop zit. Je bedenkt niet dat het knap is of zo, zoals sommigen tegen je zeggen. Je doet het gewoon. Een drijfveer

is lastig uit te leggen." Laurina: "Ik sluit me graag aan bij Jurgen. Je moet je altijd realiseren dat je niet weet wat je in de toekomst te wachten staat. Wel moet je jezelf met regelmaat afvragen of je het zelf aan kunt en hoe het past in je gezinssituatie. De mening van onze kinderen is belangrijk. Jurgen is veel weg vanwege zijn werk dus ik val weleens terug op Pepijn als oppas bijvoorbeeld. Hij is sociaal, maar pleegzorg blijft onze keuze en hij moet ook z'n eigen leven kunnen leiden. Des te leuker is het om te zien hoe goed ze het hebben met elkaar. Als Pepijn of Annika thuiskomen, springt Bastiaan er bovenop! Ik vind het mooi als je iets met pleegzorg kunt. Je kent als het goed is je eigen kwaliteiten en dan is het de uitdaging om er iets mee te doen. 'Doe wat je graag wilt doen', is een belangrijk motto voor mij! Een basis in het leven is zo belangrijk. Als je daar mee bezig bent, is dat je leidraad voor welke leeftijd dan ook."

De tekening van Bastiaan is klaar. Hij heeft villa Zonneville getekend met op de achtergrond de duinen en de ontzettend lange trap. Bovenop de duinen staat hij met zijn vlieger. En de zee? Die is verstopt achter de duinen. Enkel Bastiaan kan hem zien als hij tijdens het vliegeren even naar beneden kijkt. De vlieger wordt er bij gepakt en gepresenteerd als kostbaar bezit.

"Is het al bijna?" vraagt Bastiaan terwijl hij Laurina ongeduldig aan haar arm pakt. "Ik denk dat je bezoek al bijna komt... Ga maar eens buiten kijken!" antwoordt ze. Bastiaan staat een verrassing te wachten en zachtjes aan vindt hij het tijd dat hij uit de spanning gehaald wordt. Huppelend op een paar regenlaarsjes laat hij een zandspoor achter op de tegelvloer van Zonneville en verdwijnt hij de tuin in. Niet veel later draait een auto de oprit op. Met grote ogen staat Bastiaan even te kijken en krijgt dan de uitstappende passagiertjes in het vizier. Z'n benen rennen zo hard ze kunnen en met wijd open armen verwelkomt hij de twee logeetjes. De komst van zijn broertjes die in een ander pleeggezin wonen is een welkome verrassing! Herenigd met zijn broertjes begint hij parmantig aan een rondleiding door villa Zonneville.

Kijk voor meer informatie over Villa Zonneville en de reserveringsmogelijkheden op pagina 4

Tekst en foto: *Gerdien Maljaars*

De wereld van

Lucas

Een nieuw bed, een nieuwe klok, nieuwe huisdieren, nieuwe grote mensen en nieuwe kinderen om mee in een huis te wonen. Er verandert veel in de wereld van een pleegkind. In deze rubriek laten pleegkinderen ons hun wereld zien met foto's die zij zelf hebben gemaakt. **Wil je ook met je foto's in PM? Stuur dan een e-mail naar pm@juvent.nl**

Kijk deze keer mee in de wereld van Lucas. Hij is negen jaar en woont in een Zeeuws pleeggezin.

Ik heet Lucas en ik ben 9 jaar en woon al 6 jaar in een pleeggezin. Op de foto zie je mijn knuffellapje(s), die heb ik al vanaf mijn geboorte. Toen was ook gelijk mijn tweelingbroer Thomas er al: hij is 8 minuten ouder. Nu woon ik bij papa René, mama Mieke en mijn pleegzusje Isa. Ik zit graag achter mijn tablet. De foto van de poes heb ik daarmee zelf gemaakt. En ik speel veel Clash of Clans. Tot slot wil ik vertellen dat ik graag een heel goede keeper wil worden.

Omdat ik erg van grapjes houd, mag er van Ina (pleegzorgbegeleider) hier ook eentje bij: "Hoe maakt een Hollander tomatensoep?"

Hij pakt een rood bord en giet er warm water in.

“Ik wil zoveel mogelijk betrokken zijn”

Vertel... Op welke manier kreeg je te maken met pleegzorg?

“Tijdens een periode in mijn leven dat het echt niet goed ging met me, adviseerde mijn hulpverleenster om mijn oudste dochter aan te melden voor pleegzorg. Mijn moeder is al sinds de geboorte betrokken bij mijn oudste dochter dus dat juist zij gevraagd werd als pleegouder was een logische stap. Toen ik langzaam omhoog krabbelde en een eigen huis in Middelburg kreeg toegewezen, hebben ze me de kans gegeven om wel voor mijn jongste dochter te blijven zorgen. Familieleden zeiden met klem tegen me: ‘Maak keuzes! Geweld in huis betekent een uithuisplaatsing.’ En dat wilde ik écht niet! Mijn kinderen zijn mijn nummer één. Ik had mijn stomme dingen, maar de kinderen stonden altijd bovenaan. In het begin toen ik op mezelf woonde in Middelburg reed ik dagelijks heen en weer naar mijn oudste dochter in Goes, maar dat hield ik niet vol. Toen heb ik ervoor gekozen om mijn leven in Middelburg op te bouwen. Dat was een bewuste stap en die is goed geweest voor mijn persoonlijke groei. Ik heb nu wekelijks contact met mijn oudste dochter en we zien elkaar sowieso in de weekenden. Mijn broer moedigde me trouwens aan om m’n verhaal te delen zodat anderen ervan kunnen leren of bemoedigd worden. Een week later werd ik gevraagd of ik mee wilde werken aan dit interview. Dan vind ik dat wel heel bijzonder!”

Wat is voor jou een dilemma binnen het thema pleegzorg?

“De splitsing tussen mijn twee kinderen. De oudste heb ik moeten leren loslaten en de jongste kan wel bij mij thuis wonen. Soms is dat echt wel een domper. Zeker als mijn oudste dochter me dan verwijt dat ik meer tijd met haar jongste zusje doormaak dan met haar. Mijn moeder zegt dan: ‘Cool down, leer geduld en rust te hebben.’ Mijn moeder is daarin een groot voorbeeld voor mij. Het loslaten vind ik heel moeilijk en moet ik blijven leren. Maar als ik dan merk dat mijn oudste dochter mijn broer belt als ze het

moeilijk heeft en welk sociale leven ze om haar heen heeft in Goes dan is het oké als zij daar in Goes blijft en wij hier in Middelburg wonen. Soms stuur ik haar een berichtje als ik haar al een tijdje niet heb gehoord: ‘Je moeder woont niet helemaal in Frankrijk hoor!’ Soms staat ze dan opeens voor de deur!” Shannon lacht: “Ja, ik ben een trotse moeder!”

En wat maakt het dilemma dan zo moeilijk?

“Mijn moeder is bij mijn oudste dochter betrokken vanaf haar geboorte. Zij nam de zorgende taak die ik eigenlijk had moeten nemen. Het was gek om te zien, maar ook mooi hoe ze op elkaar waren ingespeeld. Tja, hoe zal ik omschrijven wat dan zo moeilijk is... Weet je, in de periode dat het niet goed ging met me is mijn oudste dochter jarig geweest en toen was ik er niet. Dat is triest! En zeker nu ik zie dat mijn jongste dochter er zo van geniet om haar verjaardag te vieren.”

Lig je er wakker van?

“Nee, ik lig er niet wakker van. Ik ben juist blij dat ik de keus heb gemaakt om mijn oudste dochter los te laten. Ze is in hele goede handen. Zelf had ik haar dit leven niet aan kunnen bieden. Wel spoor ik haar via de zijlijn aan om haar studie af te maken, haar kansen te pakken om het beste van haar leven te maken. Voor mij is het ook helpend dat ik dagelijks contact heb met mijn moeder. Even een belletje of een berichtje hoe het gaat. Ik wil zoveel mogelijk betrokken zijn!”

Als je terugkijkt, wat denk je dan?

“Shit, was m’n leven maar in één keer geslaagd. Ik heb een zwaar leerproces doorgemaakt. Maar toch ben ik trots op het punt waar ik nu sta. Ik sta er nog! Dat ik daar gekomen ben. Zonder de onvoorwaardelijke steun van mijn familie had ik niet zover kunnen komen. Ze zijn altijd steunend geweest. Ook ervaar ik heel veel steun aan mijn geloof. Als ik het geloof niet had, zou ik zonder twijfel al in een

gekkenhuis zijn beland. Ik vertrouw God alles toe. Hij is mijn kracht en sterkte. In het dieptepunt van mijn moeder-zijn interesseerden de kinderen me helemaal niets! Maar juist zij hebben m’n leven gered en gezorgd dat ik het weer op een rijtje heb gekregen. De kinderen hebben me weer het leven laten zien. De jongste bijvoorbeeld heeft me weleens als een engel bemoedigd en me verteld dat Jezus me zal troosten. Een stukje gevoel wat dood leek te zijn, hebben zij nieuw leven in geblazen. God komt nooit te laat, Hij pakt je op als het je zelf niet meer lukt. Zo heb ik dat ervaren. Ik heb nu een saai en voorspelbaar leven, maar ik heb nu rust in mijn leven wat de kinderen door mij ook weer mee kunnen pakken. Ik ben gegroeid van een onverschillige moeder naar een beschermende moeder. Soms moet ik zelfs oppassen dat ik niet teveel beschermend wil zijn. Dan zie ik mijn dochters alsof ik in een spiegel kijk en dan wil ik ze heel graag behoeden voor de fouten die ik heb gemaakt. Mijn moeder en zussen spelen dan een belangrijke rol in advies voor de zorg van de kinderen.”

Het dilemma van...

Shannon (gefingeerde naam)

Leeftijd: 36 jaar **Plaats:** Middelburg
Beroep: administratief medewerkster
Gezinssamenstelling/burgerlijke staat:
Shannon is een alleenstaande moeder van twee dochters. Een dochter van 7 jaar voedt ze zelf op in Middelburg en een dochter van 15 jaar oud heeft ze toevertrouwd aan haar moeder in Goes die de verantwoordelijkheid draagt als oma/pleegouder.

Heb je een tip voor andere biologische ouders die de zorg voor hun kind toevertrouwen aan pleegzorg?

“Doe wat je kind het gelukkigste maakt! Aan je kind trekken kan averechts werken en loslaten kan juist de groei geven waar je als moeder/ouder naar verlangt. Uiteindelijk kun je door je kinderen los te laten ze zelfs weer dichterbij je in de buurt krijgen.”

En heb je ook een tip voor de pleegouders?

“Wees altijd eerlijk en oprecht over de biologische ouders! Ga ervan uit dat ze het beste voor hun kinderen willen. Praat met respect over hen ook al is de situatie waarin biologische ouders zitten niet altijd even rooskleurig. Liefde kan echt alles overwinnen!”

Tekst: Gerdien Maljaars, Foto: Fotografien

“Hoe doe jij dat dan eigenlijk altijd zo'n ei koken?”

Daar zit ik dan met opgetrokken knieën. Verbannen naar de onderste traprede in de kille gang. Ogenschijnlijk zwaar drukt de strikte regel op m'n schouders om absoluut niet van de traprede af te komen voordat ik toestemming krijg. Glimlachend zit ik op het strafplekje als je in de huiskamer buiten je boekje gaat. Wat een ereplaats op mijn verjaardag! Ik mijmer sentimenteel over mijn afgelopen levensjaar. Met één oor probeer ik ondertussen niet helemaal gerust de geluiden te analyseren die uit de keuken komen. Kees is al naar z'n werk dus de kinderen zullen zelfstandig hun plannetjes moeten uitvoeren. Ik kijk op m'n horloge en hoop dat ze het allemaal gaan redden voor schooltijd. Is het een goede reden wanneer je jezelf excuseert met: “Sorry, ik ben te laat juf. Ik moest een ontbijtje klaar maken voor Gerdien of voor mijn moeder die jarig is!” Een brede ietwat verongelijkte ‘cheese-glimlach’ met je handen hulpeloos de lucht in kunnen het excuus wellicht ondersteunen.

De deur zwaait open en een minderjarige (die periodes kent van een trapabonnement) laat de verlossende woorden vallen dat mijn verplichte traptijd ten einde is en het tijd is voor een feestelijke verrassing. Ik wandel breed glimlachend de woonkamer in en zie dat ze een heerlijk ontbijtje hebben verzorgd. Ik ben de uitverkorene met een kleurige smoothie in contrast met hun saai glazen melk. En ook de verse broodjes zijn enkel en alleen voor mij want zij nemen stoer genoeg met een gewone boterham. Naast m'n bord staat een eitje, klaar om gepeld te worden. Met nadruk instrueert Mikaela dat ik dit gewoon allemaal verdien en de kinderen zonder te zeuren gewoon eten wat ze normaal ook moeten eten. Ik geniet met volle teugen van het tafereeltje en mijn hart loopt over van liefde. Ietwat voorzichtig begin ik aan het pellen van het ei want ik kan me niet direct herinneren dat ze weleens eerder zelfstandig een ei hebben gekookt, maar wie weet,

GERDIEN MALJAARS IS MOEDER VAN JACK (5), PLEEGMOEDER VAN ZIJN BRAZILIAANSE HALFZUSSEN NATHALIA (10) EN MIKAELA (8) EN STIEFMOEDER VAN VIER ZOONS. SAMEN MET HAAR MAN KEES GENIET ZE VAN DIT DRUKKE HUISHOUDEN. OPENHARTIG VERTELT ZE OVER HAAR ERVARINGEN.

Kees heeft ze vast uitgebreid geïnstrueerd gisteravond. Mijn hoop blijkt zonder twijfel ongegrond. Verbouwereerd kijken de kids naar het struif wat over m'n handen uit het ei drupt. Dit ei wat zo liefdevol is gepresenteerd, heeft spijtig genoeg hoogstens twee minuutjes in een pannetje warm water gezwommen. De één roept: “Sorry, sorry!” en slaat een hand voor de mond. De ander zegt verbaasd: “Hoe doe jij dat dan eigenlijk altijd zo'n ei koken?” Stiekem geniet ik van het verkapte compliment over mijn uitvoerende diensten als moeder. Terwijl ik het struif onhandig plakkerig in een servet probeer te droppen, weet ik ze ervan te overtuigen dat het geen enkel probleem is dat het eitje is mislukt. Een volgende keer lukt het vast beter en ik heb gelukkig heerlijke broodjes die toch al rijkelijk zijn belegd.

Het is aan het einde van de middag wanneer manlief thuis komt van zijn werk. Hij tovert een reeks aan cadeautjes ergens vanaf de zolder en laat elk kind om de beurt er eentje aan mij overhandigen. Ik ontvang ze enthousiast, maar vind de silhouetten van de verpakkingen er verdacht herkenbaar uit zien. Met een scheve blik probeer ik Kees te doorgronden, maar hij staat er onschuldig genietend bij. Bij het open maken van de cadeautjes is het me snel duidelijk dat hij zo vriendelijk is geweest om enkele douchegels en deo's uit mijn eigenhandig aangelegde voorraad van een cadeaupapiertje te voorzien. Verrassend! Ik bedank de kinderen uitbundig en achter hun rug steek ik quasi verontwaardigd mijn tong uit richting Kees.

De avond voor Moederdag lig ik in bed bij Jack. Ik heb hem net een verhaaltje voorgelezen. We rekken nog even wat tijd door gezellig te kletsen. Geheimzinnig benoemt hij dat het nog maar één nachtje slapen is voordat ik wordt verrast met allerlei leuke dingen. “Mam, ik verklap echt niks hoor, maar je krijgt vast weer cadeautjes... En weet je wat ik denk?” Voor ik hem op het hart kan drukken dat hij echt niets moet verklappen, vervolgt hij triomfantelijk: “Kees heeft vast weer een lekkere deo voor je!” Hmmm, hangt daar een luchtje aan?!

